Το παρόν έγγραφο αποτελεί απλώς βοήθημα τεκμηρίωσης και τα θεσμικά όργανα δεν αναλαμβάνουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του

►B ►C1 ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 610/2013 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Ιουνίου 2013

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν), της Σύμβασης για την εφαρμογή της Συμφωνίας του Σένγκεν, των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1683/95 και (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 767/2008 και (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ◄

(ΕΕ L 182 της 29.6.2013, σ. 1)

Διορθώνεται από:

►C1 Διορθωτικό ΕΕ L 225 της 30.7.2014, σ. 91 (610/2013)

▼B

▼C1

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 610/2013 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Ιουνίου 2013

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν), της Σύμβασης για την εφαρμογή της Συμφωνίας του Σένγκεν, των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1683/95 και (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 767/2008 και (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

▼B

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 77, παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβιβάσεως του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ([1])

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στόχος της πολιτικής της Ένωσης στον τομέα των εξωτερικών συνόρων είναι η ολοκληρωμένη διαχείρισή τους, ώστε να εξασφαλίζεται ομοιόμορφος και υψηλού επιπέδου έλεγχος και επιτήρηση, τα οποία αποτελούν αναγκαίο συμπλήρωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων στο εσωτερικό της Ένωσης και θεμελιώδη συνιστώσα ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Για τον σκοπό αυτό, απαιτείται η θέσπιση κοινών κανόνων για τα πρότυπα και τις διαδικασίες ελέγχου των εξωτερικών συνόρων, λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές και δυσανάλογες πιέσεις που αντιμετωπίζουν ορισμένα κράτη μέλη στα εξωτερικά σύνορά τους. Οι κανόνες πρέπει να διέπονται από την αρχή της αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών.

(2) Η ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων εντός του χώρου Σένγκεν αποτέλεσε ένα από τα μεγαλύτερα επιτεύγματα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Η ελεύθερη κυκλοφορία αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα, οι όροι για την άσκηση του οποίου ορίζονται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση («ΣΕΗ») και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης («ΣΛΕΕ») και την οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 για το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών ([2]).

([1]) Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Ιουνίου 2013 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 20ής Ιουνίου 2013.

([2]) ΕΕ L 158 της 30.4.2004, σ. 77.

▼B

(3) Η κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα προϋποθέτει την πλήρη αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά την ικανότητά τους να εφαρμόσουν πλήρως τα συνοδευτικά μέτρα που επιτρέπουν την άρση των ελέγχων αυτών.

(4) Στις 13 Οκτωβρίου 2006, άρχισε να ισχύει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) ([1]).

(5) Μετά από πλείονα έτη πρακτικής εφαρμογής, διεφάνη η ανάγκη να επέλθει σειρά τροποποιήσεων με βάση τις εμπειρίες που τα κράτη μέλη και η Επιτροπή απέκτησαν στην πράξη κατά την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006, με βάση τα αποτελέσματα των λεγόμενων «αξιολογήσεων Σένγκεν» επί των εκθέσεων και των αιτημάτων των κρατών μελών, και των εξελίξεων στο πρωτογενές και δευτερογενές ενωσιακό δίκαιο όπως και η ανάγκη αποσαφήνισης και αποτελεσματικότερης χαρτογράφησης κρίσιμων τεχνικών θεμάτων.

(6) Η έκθεση της Επιτροπής της 21ης Σεπτεμβρίου 2009, για την εφαρμογή των διατάξεων που αφορούν την σφράγιση των ταξιδιωτικών εγγράφων υπηκόων τρίτων χωρών, σύμφωνα με τα άρθρα 10 και 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 και η έκθεση της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2010, για την εφαρμογή του τίτλου ΙΙΙ (εσωτερικά σύνορα) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 περιέχουν συγκεκριμένες προτάσεις όσον αφορά τεχνικές τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006.

(7) Προσφάτως θεσπισθείσες νομοθετικές πράξεις της Ένωσης, όπως, ιδίως, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων) ([2]) και η οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών ([3]), απαιτούν ορισμένες τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006.

(8) Εξάλλου, ορισμένες διατάξεις της Σύμβασης για την εφαρμογή της συμφωνίας Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 μεταξύ της κυβέρνησης των χωρών της Οικονομικής Ενώσεως Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα ([4]), («Σύμβαση περί της εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν») θα πρέπει να τροποποιηθούν προκειμένου να αποτυπωθούν οι αλλαγές του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 και η ισχύουσα νομική κατάσταση.

(9) Σύμφωνα με την υπόθεση C-241/05 Nicolae Bot κατά Préfet du Val-de-Marne ([5]) προκύπτει η ανάγκη να τροποποιηθούν οι κανόνες σχετικά με τον υπολογισμό της επιτρεπόμενης διάρκειας των παραμονών σύντομης διάρκειας στην Ένωση. Με τη θέσπιση σαφών, απλών και εναρμονισμένων κανόνων σε όλες τις νομικές

([1]) ΕΕ L 105 της 13.4.2006, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 243 της 15.9.2009, σ. 1.
([3]) ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 98.
([4]) ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 19.
([5]) Συλλογή 2006 I-9627.

▼B

πράξεις που αφορούν το θέμα αυτό θα επωφεληθούν τόσο οι ταξιδιώτες όσο και οι συνοριακές αρχές και οι αρχές θεώρησης. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 562/2006 και η Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, ο κανονισμός 1683/95 του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 1995 για την καθιέρωση θεώρησης ενιαίου τύπου ([1]), και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου της 15ης Μαρτίου 2001, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή ([2]), και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 767/2008 της του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9ης Ιουλίου 2008 για το Σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις (VIS) και την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ κρατών μελών για τις θεωρήσεις μικρής διάρκειας (Κανονισμός VIS) ([3]) και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 θα πρέπει επομένως να τροποποιηθούν αναλόγως.

(10) Η έγκριση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1168/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2007/2004 του Συμβουλίου σχετικά με τη σύσταση ευρωπαϊκού οργανισμού για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ([4]) (Frontex) («οργανισμός») βελτιώνει την ολοκληρωμένη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων και προβλέπει περαιτέρω ενίσχυση του ρόλου του οργανισμού, σύμφωνα με τον στόχο της Ένωσης για ανάπτυξη πολιτικής με σκοπό τη σταδιακή εισαγωγή της έννοιας της ολοκληρωμένης διαχείρισης συνόρων.

(11) Προκειμένου να ευθυγραμμισθούν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 με τη ΣΛΕΕ, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 της ΣΛΕΕ όσον αφορά τη θέσπιση πρόσθετων ρυθμίσεων για το θέμα της επιτήρησης, καθώς και ορισμένων τροποποιήσεων των παραρτημάτων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διενεργεί η Επιτροπή τις δέουσες διαβουλεύσεις κατά τη διάρκεια των προπαρασκευαστικών εργασιών της, συμπεριλαμβανομένων των διαβουλεύσεων σε επίπεδο εμπειρογνωμόνων. Η Επιτροπή, κατά την επεξεργασία και κατάρτιση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, θα πρέπει να διασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

(12) Εφόσον ο στόχος του παρόντος κανονισμού, ο οποίος έγκειται στο να επέλθουν ορισμένες τεχνικού χαρακτήρα τροποποιήσεις στις ισχύουσες διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 και της σύμβασης για την εφαρμογή της συμφωνίας του Σένγκεν, καθώς και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1683/95, (ΕΚ) αριθ. 539/2001, (ΕΚ) 767/2008 και (ΕΚ) αριθ. 810/2009 μπορεί να επιτευχθεί μόνο σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 5 της ΣΕΕ. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως αυτή διατυπώνεται στο προαναφερθέν άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη αυτού του στόχου,

([1]) ΕΕ L 164 της 14.7.1995, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 81 της 21.3.2001, σ. 1.
([3]) ΕΕ L 218 της 13.8.2008, σ. 60.
([4]) ΕΕ L 304 της 22.11.2011, σ. 1.

▼B

(13) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, ο παρών κανονισμός αποτελεί εξέλιξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας η οποία έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας σχετικά με τη σύνδεση των εν λόγω χωρών προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την περαιτέρω ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν ([1]), οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1999 σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της εν λόγω συμφωνίας ([2]).

(14) Όσον αφορά την Ελβετία, ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν κατά την έννοια της συμφωνίας που έχουν συνάψει η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και η Ελβετική Συνομοσπονδία σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ([3]), οι οποίες εμπίπτουν στον τομέα του άρθρου 1, σημείο Α, της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου ([4]).

(15) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, ο παρών κανονισμός αποτελεί εξέλιξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, κατά την έννοια του Πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ([5]), οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου ([6]).

(16) Δυνάμει των άρθρων 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 για τη θέση της Δανίας που προσαρτάται στη ΣΕΕ και τη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και συνεπώς δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του. Δεδομένου ότι ο παρών κανονισμός αναπτύσσει περαιτέρω το κεκτημένο του Σένγκεν, η Δανία, σύμφωνα με το άρθρο 4 του προαναφερθέντος πρωτοκόλλου, αποφασίζει εντός περιόδου έξι μηνών από την έκδοση του παρόντος κανονισμού από το Συμβούλιο εάν θα τον ενσωματώσει στο εθνικό της δίκαιο.

(17) Ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει το Ηνωμένο Βασίλειο, σύμφωνα με την απόφαση 2000/365/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, σχετικά με το αίτημα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν ([7])· το Ηνωμένο Βασίλειο, κατά συνέπεια, δεν συμμετέχει στην έκδοσή του και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.

([1]) ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.
([2]) ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31.
([3]) ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.
([4]) ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1.
([5]) ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 21.
([6]) ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 19.
([7]) ΕΕ L 131 της 1.6.2000, σ. 43.

▼B

(18) Ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου Σένγκεν ([1]). Ως εκ τούτου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 562/2006 τροποποιείται δια της παρούσης διατάξεως ως εξής:

1) Το άρθρο 2 τροποποιείται ως εξής:

α) στο σημείο 1, το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) οι θαλάσσιοι, ποτάμιοι και λιμναίοι λιμένες των κρατών μελών για τα τακτικά εσωτερικά δρομολόγια οχηματαγωγών·»·

β) το σημείο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. “τακτικό εσωτερικό δρομολόγιο οχηματαγωγών” σημαίνει· κάθε δρομολόγιο με οχηματαγωγά μεταξύ δύο ή περισσότερων συγκεκριμένων λιμένων που ευρίσκονται στην επικράτεια των κρατών μελών, χωρίς στάση σε λιμένες που ευρίσκονται εκτός της επικράτειας των κρατών μελών, που περιλαμβάνει τη μεταφορά προσώπων και οχημάτων σύμφωνα με δημοσιευμένο ωράριο·»

γ) το σημείο 5 τροποποιείται ως εξής:

i) η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. “δικαιούχοι του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης”:»·

ii) στο σημείο α), οι λέξεις «του άρθρου 17 παράγραφος 1» αντικαθίστανται από τη φράση «του άρθρου 20 παράγραφος 1»·

iii) στο σημείο β), η λέξη «Κοινότητας» αντικαθίσταται από τη λέξη «Ένωσης»·

δ) στο σημείο 6, οι λέξεις «του άρθρου 17 παράγραφος 1» αντικαθίστανται από τις λέξεις «του άρθρου 20 παράγραφος 1»·

ε) παρεμβάλλεται το ακόλουθο στοιχείο:

«8α. “κοινό συνοριακό σημείο διέλευσης”: κάθε συνοριακό σημείο διέλευσης ευρισκόμενο είτε στην επικράτεια κράτους μέλους είτε στην επικράτεια τρίτης χώρας, στο οποίο οι συνοριοφύλακες του κράτους μέλους και οι συνοριοφύλακες της τρίτης χώρας διενεργούν ελέγχους εξόδου και εισόδου διαδοχικά σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο και με βάση διμερή συμφωνία·»·

([1]) ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20.

▼B

στ) το σημείο 15 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«15. *τα "τίτλος διαμονής":*

α) κάθε άδεια διαμονής εκδιδόμενη από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τον ενιαίο τύπο που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για την καθιέρωση αδειών διαμονής ενιαίου τύπου για τους υπηκόους τρίτων χωρών (*), καθώς και τα δελτία διαμονής που εκδίδονται κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2004/38/ΕΚ·

β) κάθε άλλο έγγραφο που έχει εκδοθεί από κράτος μέλος προς υπήκοο τρίτης χώρας και το οποίο παρέχει δικαίωμα διαμονής στην επικράτειά του και έχει αποτελέσει αντικείμενο κοινοποίησης και επακόλουθης δημοσίευσης κατ' εφαρμογή του άρθρου 34, με εξαίρεση:

i) τις προσωρινές άδειες που χορηγούνται μέχρις ότου εξετασθεί η πρώτη αίτηση άδειας διαμονής κατά το στοιχείο α) ή αίτηση ασύλου· και

ii) τις θεωρήσεις που εκδίδονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τον ενιαίο τύπο που καθορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1683/95 του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 1995 για την καθιέρωση ενιαίου τύπου θεώρησης (**)·

(*) ΕΕ L 157 της 15.6.2002, σ. 1.
(**) ΕΕ L 164 της 14.7.1995, σ. 1.»·

ζ) παρεμβάλλεται το ακόλουθο στοιχείο:

«18α. "υπεράκτιος εργαζόμενος": πρόσωπο που εργάζεται σε υπεράκτια εγκατάσταση που βρίσκεται στα χωρικά ύδατα ή σε περιοχή της αποκλειστικής θαλάσσιας οικονομικής εκμετάλλευσης των κρατών μελών, όπως ορίζει το διεθνές δίκαιο της θάλασσας, και ο οποίος επιστρέφει τακτικά δια θαλάσσης ή δι' αέρος στην επικράτεια των κρατών μελών·»·

2) στο άρθρο 3, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) των δικαιωμάτων των προσώπων που απολαύουν του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης·»·

3) παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 3α

Θεμελιώδη δικαιώματα

Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη συμμορφώνονται πλήρως προς τη συναφή ενωσιακή νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ("Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων"), το σχετικό διεθνές δίκαιο, συμπεριλαμβανομένης της σύμβασης περί της νομικής καταστάσεως των προσφύγων η οποία υπεγράφη στη Γενεύη στις 28 Ιουλίου 1951 ("Σύμβαση της Γενεύης"), τις υποχρεώσεις που σχετίζονται με την πρόσβαση σε διεθνή προστασία, ιδίως με την αρχή της μη επαναπροώθησης, και τα θεμελιώδη δικαιώματα. Σύμφωνα με τις γενικές αρχές του ενωσιακού δικαίου, οι αποφάσεις δυνάμει του παρόντος κανονισμού πρέπει να εκδίδονται σε ατομική βάση.»·

▼B

4) στο άρθρο 4, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, μπορούν να επιτραπούν εξαιρέσεις από την υποχρέωση διέλευσης των εξωτερικών συνόρων μόνο στα συνοριακά σημεία διέλευσης και κατά τη διάρκεια των καθορισμένων ωρών λειτουργίας:

α) στην περίπτωση προσώπων ή ομάδων, εφόσον συντρέχει ειδική ανάγκη για την κατά καιρούς διέλευση των εξωτερικών συνόρων εκτός των επίσημων σημείων διέλευσης των συνόρων ή εκτός των καθορισμένων ωρών λειτουργίας, υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδιαφερόμενοι κατέχουν τις άδειες που επιβάλλονται από την εθνική νομοθεσία και ότι δεν αντιτάσσονται λόγοι δημόσιας τάξης και εσωτερικής ασφάλειας των κρατών μελών. Τα κράτη μέλη δύνανται να θεσπίζουν ειδικές ρυθμίσεις για τον σκοπό αυτό στο πλαίσιο διμερών συμφωνιών. Γενικές εξαιρέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο και τις διμερείς συμφωνίες κοινοποιούνται στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 34·

β) στην περίπτωση των προσώπων ή ομάδων για τα οποία προκύπτει απρόβλεπτη κατάσταση έκτακτης ανάγκης·

γ) σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες που θεσπίζονται στα άρθρα 18 και 19 σε σχέση με τα παραρτήματα VI και VII.»·

5) Το άρθρο 5 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως εξής:

i) η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Για σκοπούμενη παραμονή στην επικράτεια των κρατών μελών που δεν υπερβαίνει σε διάρκεια τις 90 ημέρες εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών, που περιλαμβάνει τον συνυπολογισμό της τελευταίας περιόδου 180 ημερών πριν από κάθε ημέρα παραμονής, οι προϋποθέσεις εισόδου για τους υπηκόους τρίτων χωρών είναι οι εξής:»·

ii) το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) να διαθέτουν έγκυρο ταξιδιωτικό έγγραφο ή έγγραφο που δίνει το δικαίωμα στον κάτοχο για διέλευση των συνόρων και πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

i) ισχύει τουλάχιστον επί τρεις μήνες μετά την προβλεπόμενη ημερομηνία αναχώρησης από την επικράτεια των κρατών μελών. Σε αιτιολογημένη επείγουσα περίσταση, η υποχρέωση αυτή δύναται να αίρεται.

ii) εκδόθηκε εντός της προηγούμενης δεκαετίας·»·

β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1α. για τον σκοπό της εφαρμογής της παραγράφου 1, ως ημερομηνία εισόδου λογίζεται η πρώτη ημέρα παραμονής στην επικράτεια των κρατών μελών και ως ημερομηνία εξόδου λογίζεται η τελευταία ημέρα παραμονής στην επικράτεια των κρατών μελών. Περίοδοι παραμονής που επιτρέπονται βάσει άδειας διαμονής ή θεώρησης παραμονής μακράς διαρκείας δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό της διάρκειας παραμονής στην επικράτεια των κρατών μελών.»·

▼B

γ) η παράγραφος 4 τροποποιείται ως εξής:

i) το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) Στους υπηκόους τρίτης χώρας οι οποίοι δεν πληρούν όλες τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 αλλά διαθέτουν άδεια διαμονής ή θεώρηση μακράς παραμονής επιτρέπεται η είσοδος στα εδάφη των άλλων κρατών μελών για σκοπούς διέλευσης προκειμένου να μπορέσουν να φθάσουν στην επικράτεια του κράτους μέλους το οποίο χορήγησε την άδεια διαμονής ή τη θεώρηση μακράς παραμονής, εκτός εάν οι υπήκοοι αυτοί έχουν καταχωριστεί στον εθνικό πίνακα ανεπιθύμητων του κράτους μέλους τα εξωτερικά σύνορα του οποίου επιδιώκουν να διασχίσουν και η καταχώριση συνοδεύεται από οδηγίες για άρνηση εισόδου ή διέλευσης.»·

ii) στο στοιχείο β), η πρώτη και η δεύτερη παράγραφος αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) Στους υπηκόους τρίτης χώρας οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1, εκτός από το στοιχείο β), και παρουσιάζονται στα σύνορα μπορεί να επιτραπεί η είσοδος στην επικράτεια των κρατών μελών, εάν εκδοθεί θεώρηση στα σύνορα σύμφωνα με τα άρθρα 35 και 36 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 2009 για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (Κωδικός θεώρησης) (*).

Τα κράτη μέλη καταρτίζουν στατιστικές σχετικά με τις θεωρήσεις που χορηγούνται στα σύνορα σύμφωνα με το άρθρο 46 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 και το παράρτημα XII του ιδίου.

(*) ΕΕ L 243 της 15.9.2009, σ. 1.»·

6) στο άρθρο 6 παράγραφος 1, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το εξής κείμενο:

«1. Οι συνοριοφύλακες εκτελούν τα καθήκοντά τους σεβόμενοι πλήρως την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, ιδίως σε περιπτώσεις όπου εμπλέκονται ευάλωτα πρόσωπα.»·

7) Το άρθρο 7 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 2, το δεύτερο, τρίτο και τέταρτο εδάφιο αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Ο στοιχειώδης έλεγχος κατά το πρώτο εδάφιο αποτελεί τον κανόνα για τα πρόσωπα που απολαύουν του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.

Ωστόσο, οι συνοριοφύλακες δύνανται, σε μη συστηματική βάση, κατά το στοιχειώδη έλεγχο προσώπων που απολαύουν του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας βάσει του δικαίου της Ένωσης, να συμβουλεύονται εθνικές και ευρωπαϊκές βάσεις δεδομένων προκειμένου να βεβαιώνονται ότι τα συγκεκριμένα πρόσωπα δεν συνιστούν πραγματικό, άμεσο και επαρκώς σοβαρό κίνδυνο για την εσωτερική ασφάλεια, τη δημόσια τάξη, τις διεθνείς σχέσεις των κρατών μελών ή απειλή για τη δημόσια υγεία.

Οι συνέπειες της αναδρομής στις εν λόγω βάσεις δεδομένων δεν διακυβεύουν το δικαίωμα εισόδου προσώπων που απολαύουν του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας βάσει του δικαίου της Ένωσης στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους όπως προβλέπει η οδηγία 2004/38/ΕΚ.»·

▼B

β) στην παράγραφο 5, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Με την επιφύλαξη του δευτέρου εδαφίου, οι υπήκοοι τρίτης χώρας οι οποίοι υποβάλλονται σε διεξοδικό έλεγχο σε δεύτερη γραμμή ενημερώνονται εγγράφως σε γλώσσα που τους είναι κατανοητή ή ευλόγως μπορεί να θεωρηθεί ότι αντιλαμβάνονται ή με άλλον λυσιτελή τρόπο σχετικά με τον σκοπό και τη διαδικασία του ελέγχου αυτού.»·

γ) η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Ο έλεγχος προσώπου που απολαύει του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας βάσει του δικαίου της Ένωσης διενεργείται σύμφωνα με την οδηγία 2004/38/ΕΚ.»

δ) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«8. Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο α) ή β), τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να θεσπίζουν παρεκκλίσεις από τους κανόνες του παρόντος άρθρου.»·

8) το άρθρο 9 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. α) Οι δικαιούχοι του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης δικαιούνται να χρησιμοποιούν τις λωρίδες που επισημαίνονται με την πινακίδα του μέρους Α (“ΕΕ, ΕΟΧ, CH”) του παραρτήματος III. Μπορούν επίσης να χρησιμοποιούν τις λωρίδες που επισημαίνονται με την πινακίδα του μέρους Β1 (“χωρίς υποχρέωση θεώρησης”) και του μέρους Β2 (“όλα τα διαβατήρια”) του παραρτήματος III.

Οι υπήκοοι τρίτων χωρών οι οποίοι δεν υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 39/2001 και οι υπήκοοι τρίτων χωρών οι οποίοι διαθέτουν έγκυρη άδεια διαμονής ή θεώρηση μακράς παραμονής μπορούν να χρησιμοποιούν τις λωρίδες που επισημαίνονται με την πινακίδα του μέρους Β1 (“δεν υπάρχει υποχρέωση θεώρησης”) του παραρτήματος III του παρόντος κανονισμού. Δύνανται επίσης να χρησιμοποιούν τις λωρίδες που επισημαίνονται με την πινακίδα του μέρους Β2 (“όλα τα διαβατήρια”) του παραρτήματος III του παρόντος κανονισμού.

β) Όλα τα άλλα πρόσωπα πρέπει να χρησιμοποιούν τις λωρίδες που επισημαίνονται με την πινακίδα του μέρους Β2 (“όλα τα διαβατήρια”) του παραρτήματος III.

Οι ενδείξεις των πινακίδων που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) μπορούν να αναγράφονται στη γλώσσα ή στις γλώσσες που κρίνονται ενδεδειγμένες από κάθε κράτος μέλος.

Η πρόβλεψη χωριστών λωρίδων επισημαινόμενων με την πινακίδα του μέρους Β1 (“δεν υπάρχει υποχρέωση θεώρησης”) του παραρτήματος III δεν είναι υποχρεωτική. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν εάν θα ενεργήσουν σύμφωνα με τα ανωτέρω και σε ποια συνοριακά σημεία διέλευσης αναλόγως των πρακτικών αναγκών.»·

β) διαγράφεται η παράγραφος 5.

▼B

9) Το άρθρο 10 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο: «Σφράγιση ταξιδιωτικών εγγράφων»·

β) Η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Τα ταξιδιωτικά έγγραφα των υπηκόων τρίτων χωρών, μελών της οικογένειας πολίτη της Ένωσης ο οποίος υπάγεται στην οδηγία 2004/38/ΕΚ, οι οποίοι δεν επιδεικνύουν το δελτίο διαμονής που προβλέπεται στην εν λόγω οδηγία, σφραγίζονται κατά την είσοδο και την έξοδο.

Τα ταξιδιωτικά έγγραφα των υπηκόων τρίτων χωρών, μελών της οικογένειας υπηκόων τρίτων χωρών που απολαύουν του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, οι οποίοι δεν επιδεικνύουν το δελτίο διαμονής που προβλέπεται στην οδηγία 2004/38/ΕΚ, σφραγίζονται κατά την είσοδο και την έξοδο.»·

γ) η παράγραφος 3 τροποποιείται ως εξής:

i) στο πρώτο εδάφιο προστίθενται τα ακόλουθα στοιχεία:

«στ) στα ταξιδιωτικά έγγραφα των μελών του πληρώματος επιβατικών και εμπορικών αμαξοστοιχιών που εκτελούν διεθνή δρομολόγια·

ζ) στα ταξιδιωτικά έγγραφα υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι επιδεικνύουν δελτίο διαμονής προβλεπόμενο στην οδηγία 2004/38/ΕΚ.»·

ii) το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Κατόπιν αιτήματος υπηκόου τρίτης χώρας, μπορεί κατ' εξαίρεση να μην τοποθετηθεί σφραγίδα εισόδου ή εξόδου όταν αυτή η σφράγιση μπορεί να του δημιουργήσει σοβαρές δυσκολίες. Στην περίπτωση αυτή η είσοδος ή η έξοδος βεβαιούται σε ξεχωριστό φύλλο με μνεία του ονόματος και του αριθμού διαβατηρίου του εν λόγω προσώπου. Το φύλλο αυτό παραδίδεται στον υπήκοο τρίτης χώρας. Οι αρχές των κρατών μελών δύνανται να τηρούν στατιστικά στοιχεία αυτών των κατ' εξαίρεση περιπτώσεων και να τα διαβιβάζουν στην Επιτροπή.»·

10) Το άρθρο 11 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Σε περίπτωση μη κατάρριψης του τεκμηρίου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, επιτρέπεται επιστροφή του υπηκόου τρίτης χώρας σύμφωνα με την οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (*)· και με το εθνικό δίκαιο που τηρεί τις διατάξεις της οδηγίας αυτής·

(*) ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 98.»

β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«4. Οι σχετικές διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται κατ' αναλογία σε περίπτωση έλλειψης σφραγίδας εξόδου.»·

▼B

11) το άρθρο 12 αντικαθίσταται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η επιτήρηση των εξωτερικών συνόρων έχει ως κύριο σκοπό να εμποδίσει τη μη επιτρεπόμενη διέλευση των συνόρων, να καταπολεμήσει τη διασυνοριακή εγκληματικότητα και να λάβει μέτρα κατά των ατόμων που διήλθαν τα σύνορα παρανόμως. Πρόσωπο που διήλθε παρανόμως τα σύνορα και δεν έχει δικαίωμα παραμονής στην επικράτεια του οικείου κράτους μέλους συλλαμβάνεται και υπόκειται στις διαδικασίες που ερείδονται στην οδηγία 2008/115/ΕΚ»·

β) η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις δυνάμει του άρθρου 33 σχετικά με πρόσθετα μέτρα στον τομέα της επιτήρησης.»·

12) στο άρθρο 13, η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Τα κράτη μέλη συλλέγουν στατιστικά στοιχεία σχετικά με τον αριθμό των προσώπων στα οποία έχει απαγορευθεί η είσοδος, τους λόγους απαγόρευσης, την ιθαγένεια των προσώπων αυτών και το είδος των συνόρων (χερσαία, θαλάσσια, εναέρια) στα οποία τους απαγορεύθηκε η είσοδος, και υποβάλλουν τα στοιχεία αυτά ετησίως στην Επιτροπή (Ευρωστάτ) σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 862/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Ιουλίου 2007 σχετικά με τη συλλογή και την τήρηση κοινοτικών στατιστικών για τη μετανάστευση και τη διεθνή προστασία (*).

(*) ΕΕ L 199 της 31.7.2007, σ. 23.»·

13) στο άρθρο 15 παράγραφος 1, το τρίτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το σώμα των συνοριοφυλάκων να αποτελείται από εξειδικευμένους και δεόντως καταρτισμένους επαγγελματίες, λαμβάνοντας υπόψη τους κοινούς βασικούς κορμούς μαθημάτων για συνοριοφύλακες τους οποίους καταρτίζει και αναπτύσσει ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των Κρατών Μελών, ο οποίος συνεστήθη με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/2004 του Συμβουλίου. Οι κορμοί μαθημάτων κατάρτισης περιλαμβάνουν εξειδικευμένη κατάρτιση με αντικείμενο την ανίχνευση και αντιμετώπιση περιπτώσεων που σχετίζονται με ευάλωτα άτομα, όπως ασυνόδευτους ανήλικους και θύματα εμπορίας ανθρώπων. Τα κράτη μέλη, με την υποστήριξη του Οργανισμού, ενθαρρύνουν τους συνοριοφύλακες να μάθουν γλώσσες αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.»·

14) Στο άρθρο 18, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οι εν λόγω ειδικοί κανόνες μπορούν να περιέχουν παρεκκλίσεις από τα άρθρα 4 και 5 και τα άρθρα 7 έως 13.»·

15) στο άρθρο 19, η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

α) προστίθενται τα ακόλουθα στοιχεία στο πρώτο εδάφιο:

«ζ) υπηρεσίες διάσωσης, αστυνομικές, πυροσβεστικές δυνάμεις και συνοριοφύλακες·

η) υπεράκτιους εργαζομένους.»·

▼B

β) το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οι εν λόγω ειδικοί κανόνες μπορούν να περιέχουν παρεκκλίσεις από τα άρθρα 4 και 5 και τα άρθρα 7 έως 13»·

16) στο άρθρο 21, το στοιχείο δ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«δ) τη δυνατότητα ένα κράτος μέλος να προβλέπει δια νόμου την υποχρέωση των υπηκόων τρίτων χωρών να δηλώνουν την παρουσία τους στην επικράτειά του σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 22 της συμφωνίας Σένγκεν.»·

17) Το άρθρο 32 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 32

Τροποποίηση των παραρτημάτων

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις δυνάμει του άρθρου 33 σχετικά με τροποποιήσεις των Παραρτημάτων III, IV και VIII.»·

18) Το άρθρο 33 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 33

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία για την έκδοση πράξεων κατ' εξουσιοδότηση ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.

2. Η εξουσία θέσπισης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, που αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 5 και στο άρθρο 32, ανατίθεται στην Επιτροπή για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα από τις 19ης Ιουλίου 2013.

3. Η ανάθεση εξουσίας κατά το άρθρο 12 παράγραφος 5 και το άρθρο 32 μπορεί να ανακαλείται ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση περί ανάκλησης τερματίζει την εξουσιοδότηση στην οποία αναφέρεται η ίδια αυτή απόφαση. Η ανάκληση τίθεται σε ισχύ την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που καθορίζεται στην απόφαση. Δεν επηρεάζει την ισχύ των τυχόν κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ήδη ισχύουν.

4. Μετά την έκδοση κάθε κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Κάθε κατ' εξουσιοδότηση πράξη η οποία εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 12 παράγραφος 5 και του άρθρου 32 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχουν αντιταχθεί σε αυτή ούτε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ούτε το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εφόσον, πριν από την παρέλευση της εν λόγω χρονικής περιόδου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έχουν αμφότερα ενημερώσει την Επιτροπή για το ότι δεν σκοπεύουν να προβάλουν αντίρρηση. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.»·

▼B

19) στο άρθρο 34, η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

α) το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) τον κατάλογο των τίτλων διαμονής, με διάκριση μεταξύ αυτών που εμπίπτουν στο στοιχείο α) του άρθρου 2, σημείο 15, και εκείνων που εμπίπτουν στο στοιχείο β) του άρθρου 2, σημείο 15, και με την επισύναψη υποδείγματος για τους τίτλους που εμπίπτουν στο στοιχείο β) του άρθρου 2, σημείο 15. Τα δελτία διαμονής που εκδίδονται σύμφωνα με την οδηγία 2004/38/ΕΚ πρέπει να επισημαίνονται ειδικά ως τέτοια και θα παρέχεται υπόδειγμα για τα δελτία διαμονής που δεν έχουν εκδοθεί σύμφωνα με το ενιαίο πρότυπο που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002.»·

β) προστίθενται τα ακόλουθα σημεία:

«εα) οι εξαιρέσεις από τους κανόνες που αφορούν την διέλευση εξωτερικών συνόρων που αναφέρεται στο στοιχείο α) του άρθρου 4 παράγραφος 2·

εβ) τα στατιστικά στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 3.»·

20) στο άρθρο 37, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις εθνικές τους διατάξεις σχετικά με το άρθρο 21 στοιχεία γ) και δ) τις κυρώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 και τις διμερείς συμφωνίες που συνάπτονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Μεταγενέστερες τροποποιήσεις αυτών των διατάξεων κοινοποιούνται εντός πέντε εργάσιμων ημερών.»·

▼C1

21) Τα παραρτήματα III έως VIII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα I του παρόντος κανονισμού.

▼B

Άρθρο 2

Τροποποίηση της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν

Η σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν τροποποιείται δια της παρούσης διατάξεως ως εξής:

1) στο άρθρο 18 παράγραφος 1 οι όροι «τρεις μήνες» αντικαθίστανται από τους όρους «90 ημέρες»·

2) το άρθρο 20 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, οι όροι «τρεις μήνες, εντός εξάμηνης περιόδου από την ημερομηνία της πρώτης εισόδου» αντικαθίστανται από τους όρους «90 ημέρες εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών»,

β) στην παράγραφο 2, οι όροι «τρεις μήνες» αντικαθίστανται από τους όρους «90 ημέρες»·

3) το άρθρο 21 τροποποιείται ως εξής:

α) στο άρθρο 21, παράγραφος 1, οι όροι «τρεις μήνες ανά εξάμηνη περίοδο» αντικαθίστανται από τους όρους «90 ημέρες εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών»,

β) διαγράφεται η παράγραφος 3·

▼B

4) Το άρθρο 22 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 22

Αλλοδαποί εισερχόμενοι κανονικά στο έδαφος ενός εκ των συμβαλλομένων μερών μπορούν να υποχρεωθούν να δηλώνουν την παρουσία τους στις αρμόδιες αρχές του συμβαλλομένου μέρους, στο έδαφος του οποίου εισέρχονται υπό τους όρους που καθορίζει κάθε συμβαλλόμενο μέρος. Η δήλωση αυτή πραγματοποιείται, κατ' επιλογή κάθε συμβαλλόμενου μέρους, κατά την είσοδο, ή εντός προθεσμίας τριών ημερών από της εισόδου στο έδαφος του συμβαλλομένου μέρους.»·

5) Το άρθρο 136 διαγράφεται.

Άρθρο 3

Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1683/95

Το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1683/95 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 5

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, "θεώρηση" είναι η θεώρηση ως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 2009 για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων) (*).

(*) ΕΕ L 243 της 15.9.2009, σ. 1.».

Άρθρο 4

Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001 τροποποιείται ως εξής:

1) Στο άρθρο 1, παράγραφος 2, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οι υπήκοοι των τρίτων χωρών οι οποίες περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος ΙΙ απαλλάσσονται από την υποχρέωση της παραγράφου 1 για διαμονή η συνολική διάρκεια της οποίας δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών.»·

2) Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 2

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, "θεώρηση" είναι η θεώρηση ως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 2009 για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων) (*).

(*) ΕΕ L 243 της 15.9.2009, σ. 1.».

▼B

Άρθρο 5

Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 767/2008

Στο άρθρο 12, παράγραφος 2, στοιχείο α) του κανονισμού αριθ. 767/2008, το σημείο iv) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«iv) έχει ήδη διαμείνει για 90 ημέρες κατά την τρέχουσα περίοδο 180 ημερών στην επικράτεια των κρατών μελών βάσει ομοιόμορφης θεώρησης ή θεώρησης με περιορισμένη εδαφική ισχύ·».

Άρθρο 6

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 τροποποιείται ως εξής:

1) στο άρθρο 1, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τις διαδικασίες και τις προϋποθέσεις έκδοσης θεωρήσεων για διέλευση από ή με πρόθεση παραμονής στην επικράτεια των κρατών μελών, που δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών.»·

2) στο άρθρο 2 παράγραφος 2, το σημείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) διέλευσης από ή πρόθεση παραμονής στην επικράτεια των κρατών μελών, που δεν υπερβαίνει σε διάρκεια 90 ημέρες εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών·»·

3) στο άρθρο 25 παράγραφος 1, το σημείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) όταν για λόγους οι οποίοι θεωρούνται αιτιολογημένοι από το προξενείο χορηγείται νέα θεώρηση για παραμονή κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου 180 ημερών σε αιτούντα ο οποίος, διαρκούσης της περιόδου των 180 ημερών, χρησιμοποίησε ήδη ομοιόμορφη θεώρηση ή θεώρηση περιορισμένης εδαφικής ισχύος που επιτρέπει παραμονή 90 ημερών·»·

4) το σημείο iv) του άρθρου 32 παράγραφος 1 στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«iv) έχει διαμείνει ήδη για 90 ημέρες κατά τη διάρκεια περιόδου 180 ημερών στο έδαφος των κρατών μελών βάσει ενιαίας θεώρησης ή θεώρησης περιορισμένης εδαφικής ισχύος·»·

5) Τα παραρτήματα VI, VII και XI του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα II του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 7

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 19η Ιουλίου 2013.

Το άρθρο 1 παράγραφος 5 στοιχείο α) σημείο i), το άρθρο 1 παράγραφος 5 στοιχείο αα), το άρθρο 2 παράγραφοι 1 και 2, το άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο α), τα άρθρα 3, 4, 5 και 6, το παράρτημα I σημείο 3 και το παράρτημα II εφαρμόζονται από 18ης Οκτωβρίου 2013.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις συνθήκες.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Τα παραρτήματα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 τροποποιούνται ως εξής:

1) Το παράρτημα ΙΙΙ τροποποιείται ως εξής:

α) Το μέρος Β αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΜΕΡΟΣ Β1: "χωρίς υποχρέωση θεώρησης"·

ΜΕΡΟΣ Β2: "όλα τα διαβατήρια".

»·

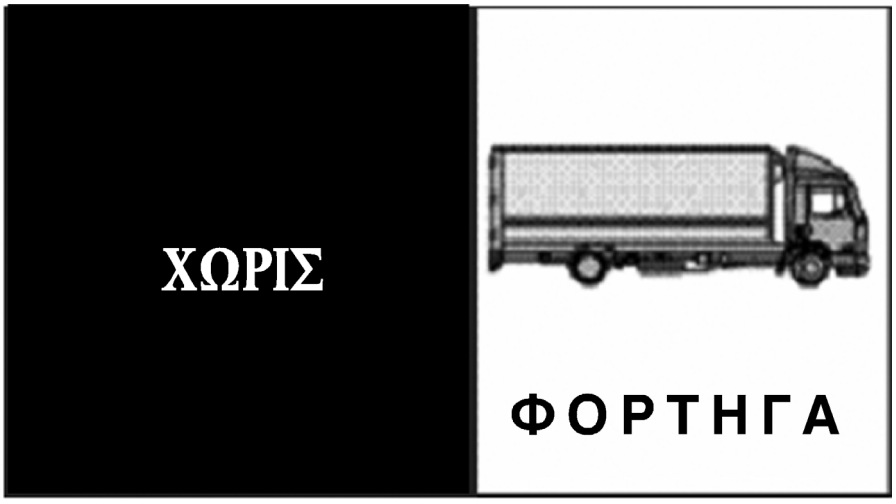
▼B

β) Στο μέρος Γ, οι ακόλουθες ενδείξεις παρεμβάλλονται μεταξύ των ενδείξεων «ΕΕ, ΕΟΧ, CH» και των ενδείξεων «ΟΛΑ ΤΑ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ»:

«

»·

▼B

2) Στο παράρτημα IV, σημείο 3, η πρώτη παράγραφος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Κατά την είσοδο και έξοδο υπηκόων τρίτων χωρών που υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης, η σφραγίδα τίθεται κατά γενικό κανόνα στην απέναντι σελίδα από αυτή στην οποία έχει τοποθετηθεί η θεώρηση.».

3) Στο παράρτημα V, μέρος Β, η περίπτωση ΣΤ) του «ενιαίου εντύπου άρνησης εισόδου στα σύνορα» αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«☐ ΣΤ) έχει παραμείνει ήδη επό 90 ημέρες εντός περιόδου 180 ημερών στην επικράτεια των κρατ"ων μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

4) Το παράρτημα VI τροποποιείται ως εξής:

α) το σημείο 1 τροποποιείται ως εξής

i) στο σημείο 1.1. παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο

«1.1.4. Κοινά σημεία διέλευσης των συνόρων

1.1.4.1. Τα κράτη μέλη δύνανται να συνάπτουν ή να διατηρούν διμερείς συμφωνίες με όμορες τρίτες χώρες σχετικά με τη δημιουργία κοινών σημείων διέλευσης των συνόρων στα οποία οι συνοριοφύλακες του κράτους μέλους και οι συνοριοφύλακες της τρίτης χώρας διενεργούν διαδοχικά ελέγχους εξόδου και εισόδου, σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο, στην επικράτεια του έτερου μέρους. Τα κοινά σημεία διέλευσης των συνόρων μπορούν να βρίσκονται στην επικράτεια κράτους μέλους ή τρίτης χώρας.

1.1.4.2. Κοινά σημεία διέλευσης των συνόρων τα οποία βρίσκονται στην επικράτεια κράτους μέλους: Οι διμερείς συμφωνίες σχετικά με τη δημιουργία κοινών σημείων διέλευσης των συνόρων που βρίσκονται στην επικράτεια κράτους μέλους περιλαμβάνουν τη χορήγηση άδειας στους συνοριοφύλακες τρίτης χώρας για την άσκηση των καθηκόντων τους στο οικείο κράτος μέλος, σε συμμόρφωση με τις ακόλουθες αρχές:

α) Διεθνής προστασία: Κάθε υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος ζητεί διεθνή προστασία στην επικράτεια κράτους μέλους έχει πρόσβαση στις σχετικές διαδικασίες οι οποίες προβλέπονται στο εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το κεκτημένο της Ένωσης στον τομέα του ασύλου.

β) Σύλληψη προσώπου ή κατάσχεση περιουσίας: Σε περίπτωση που υποπέσουν στην αντίληψη συνοριοφυλάκων τρίτης χώρας γεγονότα τα οποία υπαγορεύουν τη σύλληψη ενός προσώπου ή τη θέση του υπό προστασία ή την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων, οι συνοριοφύλακες ενημερώνουν τις αρχές του κράτους μέλους σχετικά με τα γεγονότα αυτά, οι δε αρχές του κράτους μέλους φροντίζουν για τις επακόλουθες ενδεδειγμένες ενέργειες σύμφωνα με την εθνική, ενωσιακή και διεθνή νομοθεσία, ασχέτως της ιθαγένειας του ενδιαφερόμενου προσώπου.

γ) Πρόσωπα που απολαύουν του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης και εισέρχονται στην επικράτεια της Ένωσης: Οι συνοριοφύλακες τρίτης χώρας δεν εμποδίζουν πρόσωπα που απολαύουν του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης να εισέρχονται στην επικράτεια της Ένωσης. Αν υφίστανται λόγοι οι οποίοι δικαιολογούν την απαγόρευση εξόδου από την οικεία τρίτη χώρα, οι συνοριοφύλακες τρίτης χώρας ενημερώνουν τις αρχές του κράτους μέλους σχετικά με τους λόγους αυτούς, οι δε αρχές του κράτους μέλους φροντίζουν για τις επακόλουθες ενδεδειγμένες ενέργειες σύμφωνα με την εθνική, ενωσιακή και διεθνή νομοθεσία.

▼B

1.1.4.3. Κοινά σημεία διέλευσης των συνόρων τα οποία βρίσκονται στην επικράτεια τρίτης χώρας: Οι διμερείς συμφωνίες σχετικά με τη δημιουργία κοινών σημείων διέλευσης των συνόρων που βρίσκονται στην επικράτεια τρίτης χώρας περιλαμβάνουν τη χορήγηση άδειας στους συνοριοφύλακες κράτους μέλους για την άσκηση των καθηκόντων τους στην τρίτη χώρα. Για τον σκοπό του παρόντος κανονισμού, κάθε έλεγχος που διενεργείται από συνοριοφύλακες κράτους μέλους σε κοινό σημείο διέλευσης των συνόρων που βρίσκεται στην επικράτεια τρίτης χώρας θεωρείται ότι διενεργείται στην επικράτεια του οικείου κράτους μέλους. Οι συνοριοφύλακες κράτους μέλους ασκούν τα καθήκοντά τους σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 562/2006 και σε συμμόρφωση με τις ακόλουθες αρχές:

α) Διεθνής προστασία: Σε κάθε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος έχει υποβληθεί σε έλεγχο εξόδου από συνοριοφύλακες τρίτης χώρας και στη συνέχεια ζητά διεθνή προστασία από τους συνοριοφύλακες κράτους μέλους οι οποίοι υπηρετούν στην τρίτη χώρα παρέχεται πρόσβαση στις διαδικασίες του οικείου κράτους μέλους σύμφωνα με το κεκτημένο της Ένωσης στον τομέα του ασύλου. Οι αρχές της τρίτης χώρας αποδέχονται τη μεταφορά του ενδιαφερόμενου προσώπου στην επικράτεια του κράτους μέλους.

β) Σύλληψη προσώπου ή κατάσχεση περιουσίας: Σε περίπτωση που υποπέσουν στην αντίληψη συνοριοφυλάκων κράτους μέλους γεγονότα τα οποία υπαγορεύουν τη σύλληψη ενός προσώπου ή τη θέση του υπό προστασία ή την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων, οι συνοριοφύλακες ενεργούν σύμφωνα με την νομοθεσία της χώρας τους, το ενωσιακό και το διεθνές δίκαιο. Οι αρχές της τρίτης χώρας αποδέχονται μεταφορά του ενδιαφερόμενου προσώπου ή του οικείου αντικειμένου στην επικράτεια κράτους μέλους.

γ) Πρόσβαση σε συστήματα ΤΠ: Οι συνοριοφύλακες κράτους μέλους μπορούν να χρησιμοποιούν τα συστήματα πληροφορικής για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 7. Επιτρέπεται στα κράτη μέλη η θέσπιση τεχνικών και οργανωτικών μέτρων ασφαλείας που απαιτούνται από το δίκαιο της Ένωσης για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα έναντι τυχαίας ή παράνομης καταστροφής ή τυχαίας απώλειας, παραποίησης, παράνομης κοινοποίησης ή πρόσβασης, συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασης από αρχές τρίτης χώρας.

1.1.4.4. Πριν από τη σύναψη ή την τροποποίηση οποιασδήποτε διμερούς σχετικά με κοινά σημεία διέλευσης των συνόρων με όμορη τρίτη χώρα, το οικείο κράτος μέλος ζητά τη γνώμη της Επιτροπής σχετικά με τη συμβατότητα της συμφωνίας με το δίκαιο της Ένωσης. Προϊσχύουσα διμερής συμφωνία κοινοποιείται στην Επιτροπή εντός 20ης Ιανουαρίου 2014.

Αν η Επιτροπή θεωρεί ότι το σχέδιο της συμφωνίας δεν συμβιβάζεται με το δίκαιο της Ένωσης, ενημερώνει σχετικά το οικείο κράτος μέλος. Το κράτος μέλος λαμβάνει κάθε πρόσφορο μέτρο εντός εύλογου χρονικού διαστήματος για την τροποποίηση της συμφωνίας κατά τρόπον ώστε να εξαλείφεται κάθε διαπιστωθείσα ασυμβατότητα.»·

ii) στο σημείο 1.2., τα σημεία 1.2.1. και 1.2.2. αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1.2.1. Σε ελέγχους υπόκεινται τόσο οι επιβάτες, όσο και οι υπάλληλοι των σιδηροδρόμων που διέρχονται τα εξωτερικά σύνορα, συμπεριλαμβανομένων αυτών που επιβαίνουν σε εμπορικές αμαξοστοιχίες ή σε κενές αμαξοστοιχίες. Τα κράτη μέλη δύνανται να συνάπτουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες σχετικά με τον τρόπο διενέργειας αυτών των ελέγχων, σε συμμόρφωση με τις αρχές που καθορίζονται στο σημείο 1.1.4. Οι εν λόγω έλεγχοι διενεργούνται με έναν από τους εξής τρόπους:

▼B

— στον πρώτο σταθμό άφιξης ή στον τελευταίο σταθμό αναχώρησης στην επικράτεια κράτους μέλους,

— επί της αμαξοστοιχίας, κατά τη διέλευση μεταξύ του τελευταίου σταθμού αναχώρησης σε τρίτη χώρα και του πρώτου σταθμού άφιξης στην επικράτεια κράτους μέλους, και αντιστρόφως,

— στον τελευταίο σταθμό αναχώρησης ή στον πρώτο σταθμό άφιξης στην επικράτεια τρίτης χώρας.

1.2.2. Εξάλλου, για τη διευκόλυνση της κυκλοφορίας των επιβατικών αμαξοστοιχιών μεγάλης ταχύτητας, τα κράτη μέλη από τα οποία διέρχονται οι εν λόγω αμαξοστοιχίες προερχόμενες από τρίτες χώρες μπορούν επίσης, κατόπιν κοινής συμφωνίας με τις οικείες τρίτες χώρες και σε συμμόρφωση με τις αρχές που καθορίζονται στο σημείο 1.1.4. να αποφασίσουν τη διενέργεια ελέγχων εισόδου για τους επιβαίνοντες ταξιδιώτες σε αμαξοστοιχίες από τρίτες χώρες, με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

— στους σταθμούς που βρίσκονται σε τρίτη χώρα όπου οι ταξιδιώτες επιβιβάζονται στο τρένο,

— στους σταθμούς αποβίβασης των ε ταξιδιωτών που ευρίσκονται στην επικράτεια των κρατών μελών,

— επί της αμαξοστοιχίας κατά τη διάρκεια της διέλευσης μεταξύ των σταθμών που ευρίσκονται στην επικράτεια τρίτης χώρας και των σταθμών που ευρίσκονται στην επικράτεια και των κρατών μελών, εφόσον οι ταξιδιώτες παραμένουν εντός της αμαξοστοιχίας.».

β) το σημείο 3.1. αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3.1 *Γενικές διαδικασίες ελέγχου στο πλαίσιο της θαλάσσιας κυκλοφορίας*

3.1.1. Ο έλεγχος των σκαφών πραγματοποιείται στο λιμένα άφιξης ή αναχώρησης, ή σε χώρο που προβλέπεται για το σκοπό αυτό, ο οποίος ευρίσκεται σε άμεση εγγύτητα με το σκάφος ή επί του σκάφους εντός των χωρικών υδάτων όπως ορίζονται στη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας. Τα κράτη μέλη δύνανται να συνάπτουν συμφωνίες οι οποίες ορίζουν ότι έλεγχος μπορεί εξίσου να πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια του διάπλου ή, κατά την άφιξη ή την αναχώρηση του σκάφους, στο έδαφος τρίτης χώρας, εφόσον τηρούνται οι αρχές που καθορίζονται στο σημείο 1.1.4.

3.1.2. Ο πλοίαρχος, ο πράκτορας του σκάφους ή άλλο πρόσωπο που είναι δεόντως εξουσιοδοτημένο από τον διαχειριστή του πλοίου ή εξουσιοδοτημένο κατά τρόπο αποδεκτό για την οικεία κρατική αρχή (το πρόσωπο αυτό καλείται εφεξής και στις δύο περιπτώσεις "πλοίαρχος") καταρτίζει κατάλογο των μελών του πληρώματος και των τυχόν επιβατών· ο κατάλογος πρέπει να περιέχει τις πληροφορίες που καθορίζονται στα έντυπα υπ' αριθ. 5 (κατάλογος μελών πληρώματος) και στο έντυπο υπ' αριθ. 6 (κατάλογος επιβατών) της σύμβασης FAL (Σύμβαση περί Διευκολύνσεως της Διεθνούς Ναυτιλιακής Κινήσεως), καθώς επίσης, κατά περίπτωση, τον αριθμό της θεώρησης ή της άδειας διαμονής:

— το αργότερο εικοσιτέσσερις ώρες πριν από την άφιξη στον λιμένα, ή

— το αργότερο, τη στιγμή που το πλοίο αναχωρεί από τον προηγούμενο λιμένα, εάν η διάρκεια του ταξιδιού είναι μικρότερη από εικοσιτέσσερις ώρες, ή

— εάν ο λιμένας κατάπλου είναι άγνωστος ή τροποποιήθηκε κατά τη διάρκεια του ταξιδιού, ευθύς μόλις οι πληροφορίες αυτές είναι διαθέσιμες.

Ο πλοίαρχος διαβιβάζει τον κατάλογο ή τους καταλόγους στους συνοριοφύλακες ή, εάν προβλέπεται έτσι στο εθνικό δίκαιο, σε άλλες σχετικές αρχές οι οποίες διαβιβάζουν τους καταλόγους αμελλητί στους συνοριοφύλακες.

▼B

3.1.3. Στον πλοίαρχο επιστρέφεται από τους συνοριοφύλακες ή από τις αρχές που αναφέρονται στο σημείο 3.1.2, βεβαίωση παραλαβής (υπογεγραμμένο αντίγραφο του ή των καταλόγων ή ηλεκτρονική επιβεβαιωτική απόδειξη), ο οποίος την προσκομίζει, αν του ζητηθεί, κατά την παραμονή του πλοίου στον λιμένα.

3.1.4. Ο πλοίαρχος γνωστοποιεί πάραυτα στην αρμόδια αρχή τυχόν μεταβολές της σύνθεσης του πληρώματος ή του αριθμού των επιβατών.

Επιπλέον, ο πλοίαρχος γνωστοποιεί στις αρμόδιες αρχές πάραυτα, και εντός της προθεσμίας που καθορίζεται στο σημείο 3.1.2., την παρουσία τυχόν λαθρεπιβατών. Οι τυχόν λαθρεπιβάτες παραμένουν, πάντως, υπό την ευθύνη του πλοιάρχου.

Κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 4 και 7, δεν διενεργούνται συστηματικοί συνοριακοί έλεγχοι επί των προσώπων που παραμένουν επί του πλοίου. Εντούτοις, μόνον όταν κρίνεται σκόπιμο με γνώμονα την εκτίμηση των κινδύνων που σχετίζονται με την εσωτερική ασφάλεια και τη λαθρομετανάστευση, οι συνοριοφύλακες προβαίνουν σε έρευνα του πλοίου και ελέγχους των προσώπων που παραμένουν επί του πλοίου.

3.1.5. Ο πλοίαρχος ενημερώνει εγκαίρως την αρμόδια αρχή για την αναχώρηση του πλοίου σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν στο συγκεκριμένο λιμένα.»·

γ) το σημείο 3.2. τροποποιείται ως εξής:

i) το σημείο 3.2.1. αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3.2.1. Ο πλοίαρχος του κρουαζιερόπλοιου διαβιβάζει στην αρμόδια αρχή το δρομολόγιο και το πρόγραμμα της κρουαζιέρας, αμέσως μόλις καταρτισθούν και το αργότερο εντός της προθεσμίας που καθορίζεται στο σημείο 3.1.2.»·

ii) στο σημείο 3.2.2., το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Εντούτοις, διενεργούνται έλεγχοι επί του πληρώματος και των επιβατών των εν λόγω πλοίων μόνον όταν κρίνεται σκόπιμο με γνώμονα εκτίμηση των κινδύνων που σχετίζονται με την εσωτερική ασφάλεια και τη λαθρομετανάστευση.»·

iii) στο σημείο 3.2.3.α) και β), η αναφορά «σημείο 3.2.4» αντικαθίσταται από την αναφορά «σημείο 3.1.2.»·

iv) στο σημείο 3.2.3.ε), το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Εντούτοις, διενεργούνται έλεγχοι επί του πληρώματος και των επιβατών των εν λόγω πλοίων μόνον όταν κρίνεται σκόπιμο με γνώμονα εκτίμηση των κινδύνων που σχετίζονται με την εσωτερική ασφάλεια και τη λαθρομετανάστευση.»·

v) το σημείο 3.2.4. διαγράφεται·

vi) στο σημείο 3.2.9., το δεύτερο εδάφιο διαγράφεται·

vii) στο σημείο 3.2.10., προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

«θ) Το σημείο 3.1.2. (υποχρέωση υποβολής καταλόγων πληρώματος και επιβατών) δεν έχει εφαρμογή. Σε περίπτωση που πρέπει να καταρτισθεί κατάλογος των ατόμων που επιβαίνουν στο πλοίο κατ' εφαρμογή της οδηγίας 98/41/ΕΚ του Συμβουλίου της 18ης Ιουνίου 1998 σχετικά με την καταγραφή των ατόμων που ταξιδεύουν με επιβατηγά πλοία που εκτελούν δρομολόγια προς ή από λιμένες των κρατών μελών της Κοινότητας (*), αντίγραφο του καταλόγου αυτού διαβιβάζεται, το αργότερο εντός τριάντα λεπτών από την αναχώρηση του πλοίου από λιμένα τρίτης χώρας, από τον πλοίαρχο στην αρμόδια αρχή του λιμένα άφιξης στην επικράτεια κράτους μέλους.

(*) ΕΕ L 188 της 2.7.1998, σ. 35.»·

▼B

viii) προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«3.2.11. Εάν ένα οχηματαγωγό που έρχεται από τρίτη χώρα και πραγματοποιεί περισσότερες της μίας στάσεις στην επικράτεια των κρατών μελών επιβιβάζει επιβάτες αποκλειστικά για το εναπομένον τμήμα του ταξιδιού εντός αυτής της επικράτειας, οι εν λόγω επιβάτες υποβάλλονται σε έλεγχο εξόδου στον λιμένα αναχώρησης και σε έλεγχο εισόδου στον λιμένα άφιξης.

Οι έλεγχοι επί των προσώπων τα οποία, κατά τη διάρκεια αυτών των στάσεων, ευρίσκονται ήδη επί του πλοίου και δεν έχουν επιβιβασθεί στην επικράτεια των κρατών μελών, πραγματοποιούνται στον λιμένα άφιξης. Η αντίστροφη διαδικασία εφαρμόζεται όταν η χώρα προορισμού είναι τρίτη χώρα.»·

ix) προστίθεται το ακόλουθο σημείο 3.2.12 με τίτλο:

«Δρομολόγια εμπορευματικών μεταφορών μεταξύ κρατών μελών

3.2.12. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 7, δεν διεξάγονται συνοριακοί έλεγχοι στα δρομολόγια εμπορευματικών μεταφορών μεταξύ δύο ή περισσοτέρων λιμένων που βρίσκονται στο έδαφος των κρατών μελών, χωρίς στάση σε λιμένες εκτός του εδάφους των κρατών μελών και τα οποία συνίστανται στη μεταφορά αγαθών.

Εντούτοις, διενεργούνται έλεγχοι επί του πληρώματος και των επιβατών των εν λόγω πλοίων μόνον όταν δικαιολογούνται με γνώμονα εκτίμηση των κινδύνων που σχετίζονται με την εσωτερική ασφάλεια και τη λαθρομετανάστευση.».

5) το παράρτημα VII τροποποιείται ως ακολούθως:

α) στο σημείο 3, τα σημεία 3.1. και 3.2. αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 4 και 7, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στους ναυτικούς που είναι εφοδιασμένοι με δελτίο ναυτικής ταυτότητας το οποίο εκδόθηκε σύμφωνα με τη σύμβαση αριθ. 108 (1958) ή αριθ. 185 (2003) του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας (ILO) σχετικά με τα έγγραφα ταυτότητας των ναυτικών, τη σύμβαση για τη διευκόλυνση της διεθνούς θαλάσσιας κυκλοφορίας (σύμβαση FAL), καθώς και το οικείο εθνικό δίκαιο, να εισέρχονται στην επικράτεια των κρατών μελών και να αναχωρούν από αυτήν, αποβιβαζόμενοι για να παραμείνουν στην περιοχή του λιμένα όπου δένει το πλοίο τους ή σε γειτονικούς δήμους, ή να εξέρχονται από το έδαφος των κρατών μελών επιστρέφοντας στα πλοία τους, χωρίς να παρουσιάζονται σε σημείο διέλευσης των συνόρων, υπό την προϋπόθεση ότι περιλαμβάνονται στον κατάλογο του πληρώματος στο οποίο ανήκουν και ο οποίος έχει προηγουμένως υποβληθεί στον έλεγχο των αρμόδιων αρχών.

Ωστόσο, με γνώμονα ΤΗΝ εκτίμηση των κινδύνων που σχετίζονται με την εσωτερική ασφάλεια και τη λαθρομετανάστευση, οι ναυτικοί υποβάλλονται σε έλεγχο σύμφωνα με το άρθρο 7 από τους συνοριοφύλακες πριν από την αποβίβαση.»·

β) στο σημείο 6, προστίθενται τα ακόλουθα σημεία:

«6.4. Τα κράτη μέλη διορίζουν εθνικά σημεία επαφής με σκοπό την πραγματοποίηση διαβουλεύσεων σχετικά με ανηλίκους και ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή. Η Επιτροπή παρέχει στα κράτη μέλη κατάλογο των εν λόγω εθνικών σημείων επαφής.

6.5. Σε περίπτωση αμφιβολίας σχετικά με κάποια από τις περιστάσεις για τις οποίες γίνεται λόγος στα σημεία 6.1. έως 6.3., οι συνοριοφύλακες κάνουν χρήση του καταλόγου των εθνικών σημείων επαφής που έχουν ορισθεί με σκοπό την πραγματοποίηση διαβουλεύσεων σχετικά με ανηλίκους.»·

▼B

γ) προστίθενται τα ακόλουθα σημεία:

«7. **Υπηρεσίες διάσωσης, αστυνομικές, πυροσβεστικές δυνάμεις και συνοριοφύλακες**

Οι ρυθμίσεις σχετικά με την είσοδο και την έξοδο μελών των υπηρεσιών διάσωσης και των αστυνομικών και πυροσβεστικών δυνάμεων που επιχειρούν σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, καθώς και των συνοριοφυλάκων που διασχίζουν σύνορα κατά την άσκηση των επαγγελματικών τους καθηκόντων καθορίζονται βάσει του εθνικού δικαίου. Τα κράτη μέλη μπορούν να συνάπτουν διμερείς συμφωνίες με τρίτες χώρες σχετικά με την είσοδο και την έξοδο αυτών των κατηγοριών προσώπων. Οι ρυθμίσεις αυτές και οι διμερείς συμφωνίες είναι δυνατόν να προβλέπουν παρεκκλίσεις από τα άρθρα 4, 5 και 7.

8. **Υπεράκτιοι εργαζόμενοι**

Κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 4 και 7, οι υπεράκτιοι εργαζόμενοι όπως ορίζονται στο άρθρο 2, σημείο 18α, οι οποίοι επιστρέφουν τακτικά δια θαλάσσης ή αέρος στην επικράτεια των κρατών μελών χωρίς να έχουν παραμείνει στην επικράτεια τρίτης χώρας δεν υποβάλλονται σε συστηματικούς ελέγχους.

Εντούτοις, η αξιολόγηση των κινδύνων όσον αφορά τη λαθρομετανάστευση, κυρίως σε περίπτωση που οι ακτές τρίτης χώρας ευρίσκονται σε άμεση εγγύτητα με το σημείο όπου αναπτύσσεται η υπεράκτια δραστηριότητα, λαμβάνεται υπόψη για να καθορίζεται η συχνότητα των απαιτουμένων ελέγχων.».

6) Στο παράρτημα VIII, το τυποποιημένο έντυπο τροποποιείται ως εξής:

α) οι όροι «σφραγίδα εισόδου» αντικαθίσταται από τους όρους «σφραγίδα εισόδου ή εξόδου»

β) οι όροι «εισήλθε στην επικράτεια» αντικαθίστανται από τους όρους «εισήλθε στην επικράτεια ή αναχώρησε από την επικράτεια».

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Τα παραρτήματα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 τροποποιούνται ως εξής:

1) στο παράρτημα VI, το σημείο 4 του «τυποποιημένου εντύπου για την κοινοποίηση και αιτιολόγηση της απόρριψης, ακύρωσης ή ανάκλησης θεώρησης» αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. ☐ έχετε ήδη διαμείνει για 90 ημέρες κατά τη διάρκεια περιόδου 180 ημερών στο έδαφος των κρατών μελών βάσει ομοιόμορφης θεώρησης ή θεώρησης περιορισμένης εδαφικής ισχύος»·

2) στο παράρτημα VII, σημείο 4, η τέταρτη παράγραφος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Στην περίπτωση θεωρήσεων ισχύος άνω των έξι μηνών, η διάρκεια των παραμονών ορίζεται σε 90 ημέρες εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών.»·

3) στο παράρτημα XI, το άρθρο 5 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η χορηγούμενη θεώρηση είναι ομοιόμορφη θεώρηση, πολλαπλών εισόδων, η οποία επιτρέπει τη διαμονή μέχρι 90 ημέρες κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών ή/και Παραολυμπιακών Αγώνων.».